

RODA DE PREMSA

5 de març del 2014, a les 10.30 hores

INAUGURACIÓ

5 de març del 2014, a les 19.00 hores

L'exposició estarà oberta al públic del
6 de març al 29 de juny del 2014

Museu Picasso

Dep. de premsa i comunicació

Montcada 15 - 23

08003 Barcelona

Tel. 932 563 021 / 26

museupicasso_premsa@bcn.cat

SUMARI

1. PRESENTACIÓ
2. DADES DE L'EXPOSICIÓ
3. RECORREGUT
4. ÀMBITS DE L'EXPOSICIÓ
5. ACTIVITATS
6. ARTISTES INCLOSOS A L'EXPOSICIÓ
7. LLISTA D'OBRES

Imatge de la portada:

Jean-Michel Basquiat, *Sense títol (Pablo Picasso)*, 1984, Oli, barra d'oli i acrílic sobre metall, 90,5 x 90,5 cm, Col·lecció particular, Itàlia © 2013-2014 Antonio Maniscalco, Milà © The estate of Jean-Michel Basquiat / VEGAP, Barcelona, 2014.

1. PRESENTACIÓ

El Museu Picasso, Barcelona presenta, del 6 de març al 29 de juny del 2014 «**Post-Picasso: Reaccions contemporànies**». La mostra, organitzada i produïda pel Museu, compta amb el comissariat de l'especialista internacional Michael FitzGerald i és la primera exposició consagrada a mostrar, a escala global, la importància de Picasso en l'art contemporani, tot explorant la notable importància de la seva obra en l'art actual.

Dins del **programa d'activitats** organitzat a l'entorn d'aquesta exposició, destaquem la **taula rodona** que se celebrarà el dijous **6 de març del 2014**, a les 19 hores, a la sala d'actes del Museu, i que comptarà amb la presència del comissari de la mostra, Michael FitzGerald, i dels artistes Bedri Baykam, Atul Dodiya, Ibrahim el-Salahi, Zhang Hongtu i Constanza Piaggio que parlaran de la vinculació entre la seva obra i la de Picasso.

Post-Picasso: Reaccions contemporànies

L'exposició fa un repàs de les respostes dels artistes contemporanis a l'obra i a la vida de Pablo Picasso durant els quaranta anys posteriors a la seva mort.

Fins que no es va morir l'any 1973, la rellevància de Picasso en el món de l'art va ser indiscutida, però durant aquestes quatre últimes dècades l'apreciació que els artistes contemporanis n'han tingut ha sigut controvertida. En general es considera que hi ha altres artistes consagrats, especialment Marcel Duchamp, que han tingut una repercussió més important que ell sobre l'activitat artística recent. Aquesta exposició posa sobre la taula la qüestió de si Picasso continua sent important per a l'art contemporani i examina les diverses formes en què els artistes actuals s'inspiren en l'obra picassiana.

Com demostren les 58 obres exposades, els artistes contemporanis han concebut algunes de les creacions més significatives de les dècades recents com a resposta a l'obra de Picasso

Han reinterpretat els significats de la producció picassiana, han alliberat el llegat de Picasso de les restriccions de les ideologies del passat, i indaguen i qüestionen el seu estatus amb tota llibertat. No consideren Picasso un simple paradigma de l'avantguarda europea del segle XX; per a molts d'ells, Picasso és un model polivalent que permet als artistes d'arreu del món tractar sobre la internacionalització i la diversificació de l'art contemporani en el segle XXI.

Aquesta exposició mostra l'obra de 41 artistes de tot el món: de l'Àfrica, de l'Orient Mitjà i l'Extrem Orient, d'Europa, de l'Amèrica del Nord i de l'Amèrica Llatina. Aquesta diversitat és un reflex de l'extraordinari abast geogràfic de la rellevància de Picasso en l'art contemporani. A banda de confirmar el caràcter internacional de les respostes dels artistes a Picasso, la diversitat d'obres d'aquesta exposició posa de manifest la importància actual d'aquest vincle, ja que moltes de les obres són fetes després de l'any 2000.

L'exposició es divideix en cinc parts que són el reflex dels diferents criteris que han seguit els artistes contemporanis a l'hora de tractar facetes concretes de l'obra de Picasso: les seves dues principals obres mestres, el *Guernica* i *Les Demoiselles d'Avignon*, i tres fases de la seva activitat artística: la seva obra última, el surrealisme i les èpoques blava i rosa. Aquests cinc temes defineixen les cinc parts, diferenciades però interdependents, que estructuren l'exposició. Cada una constitueix una constel·lació d'obres en què els artistes interpel·len tant Picasso com l'obra d'altres artistes contemporanis i precedents. L'exposició dona peu a un seguit de diàlegs en múltiples direccions, tant sobre les respostes de cada artista a l'obra de Picasso com sobre la relació que s'estableix entre les obres contemporànies exposades.

2. DADES DE L'EXPOSICIÓ

- **Primera exposició** consagrada a mostrar, a escala global, la importància de Picasso en l'art contemporani, des de la seva mort fins a l'actualitat.
- El seu **comissari**, l'expert **Michael FitzGerald**, Catedràtic de Belles Arts del Trinity College, Hartford (EUA), va concebre *Post-Picasso* durant els anys de recerca que van culminar en *Picasso and American Art*, presentada al Whitney Museum of American Art (2006-2007).
- Una de les conseqüències d'aquesta exposició és demostrar l'**àmplia empremta** de Picasso en l'art de finals del segle XX i del segle XXI. Després de la mort de l'artista, la seva obra i la seva reputació continuen generant un fructífer diàleg i debat amb artistes contemporanis a nivell mundial.
- L'exposició posarà de relleu l'impacte de l'obra de Picasso en artistes que treballen en una àmplia gama de mitjans, com el vídeo i la fotografia, a més de la pintura, el gravat i l'escultura. La proposta aplega un total de **58 obres**.

La mostra no inclou obres de Picasso. Les obres de la col·lecció del Museu, exposades en el seu espai habitual, facilitaran el diàleg amb les obres dels artistes contemporanis.

- **Post-Picasso** està consagrada a un grup seleccionat de **41 artistes** d'una dotzena de països de l'Àfrica, Àsia, Europa, Amèrica Llatina i Amèrica del Nord que ha realitzat aportacions notables a l'art contemporani a través del seu interès en l'obra de Picasso.

Entre d'altres, formen part de l'exposició els següents artistes: Chéri Samba, de la República Democràtica del Congo; M. F. Husain i Atul Dodiya, de l'Índia; Folkert de Jong i Rineke Dijkstra, dels Països Baixos; Guillermo Kuitca i Constanza Piaggio & RES de l'Argentina; Vik Muniz, del Brasil, Jasper Johns, Faith Ringgold i Fred Wilson dels EUA; Dia al-Azzawi, d'Iraq; Bedri Baykam de Turquia; Gavin Jantjes de Sud-àfrica; Daniel Boyd, d'Austràlia i Ibrahim el-Salahi del Sudan.

Títol:	«Post-Picasso: Reaccions contemporànies»
Data:	Del 6 de març al 29 de juny del 2014
Roda de premsa:	5 de març del 2014, a les 10.30 hores
Inauguració:	5 de març del 2014, a les 19.00 hores
Lloc:	Museu Picasso, Barcelona Montcada, 15 - 23 08003 Barcelona Tel. 932 563 000 Fax. 933 150 102 museupicasso@bcn.cat twitter.com/museupicasso www.facebook.com/MuseuPicassoBarcelona
Horari:	NOU HORARI: De dimarts a diumenge, de 9 a 19 hores. Dilluns, tancat. A partir del 20 de març, tots els dijous obert fins a les 21.30 hores
Preu:	Entrada a l'exposició: 6,50 €/ Entrada a la col·lecció: 11 €/ Entrada combinada (exposició + col·lecció): 14 € Condicions especials per a menors de 18 anys, estudiants, posseïdors del carnet de Biblioteques de Barcelona, membres de l'ICOM o l'AMC, posseïdors de la targeta rosa (reduïda o gratuïta), menors de 25 anys, aturats, jubilats, posseïdors del Passi metropolità d'acompanyant de persones amb discapacitat Sense cues: les entrades es poden adquirir on-line a través del web del Museu
Carnet del Museu Picasso:	Accés directe i il·limitat a la col·lecció i a les exposicions del Museu durant dotze mesos (a partir del moment de la compra): 12 € individual / 15 € familiar
Organitza i produeix:	Fundació Museu Picasso de Barcelona
Superfície:	La exposició ocupa les 3 plantes del palau Finestres
Catàleg:	Editat en català, castellà i anglès. Autors: Michael FitzGerald. 208 pàgines. Edició i producció: Fundació Museu Picasso de Barcelona. Responsable de l'edició: Marta Jové, Museu Picasso, Barcelona. Projecte gràfic i maqueta: Edicions de l'Eixample
Obres:	La mostra aplega 58 obres d'artistes d'Àfrica, Àsia, Europa, Amèrica Llatina i Amèrica del Nord, procedents de col·leccions particulars, museus i centres d'art de tot el món

www.museupicasso.bcn.cat

CRÈDITS DE L'EXPOSICIÓ

Organització i producció

Fundació Museu Picasso de Barcelona

Direcció:

Bernardo Laniado-Romero

Comissariat:

Michael FitzGerald

Gerència

Palmira Balagué

Relacions institucionals

Lluís Bagunyà

Coordinació:

Isabel Cendoya

Mariona Tió

Conservació preventiva:

Reyes Jiménez

Anna Vélez

Comunicació i premsa:

Manel Baena

Anna Bru de Sala

Activitats i difusió digital

Anna Guarro

Mireia Llorella

Cristina Martín

Mercè Garcia

Disseny del muntatge:

María Fraile

Muntatge:

Artpercent

Il·luminació:

La Invisible

Catàleg:

Marta Jové

Campanya de comunicació i catàleg:

Saura-Torrente, Edicions de l'Eixample

Assegurances:

Correduría Marsh. Seguros Hiscox

Transport:

Tti

3. RECORREGUT

L'exposició ocupa les tres plantes del palau Finestres i s'estructura en **6 àmbits**:

Àmbit 1 *Guernica*

Àmbit 2 Cubisme

Àmbit 3 *Les Demoiselles d'Avignon*

Sala I
Sala II
Sala III

Àmbit 4 Època blava i època rosa

Sala I
Sala II

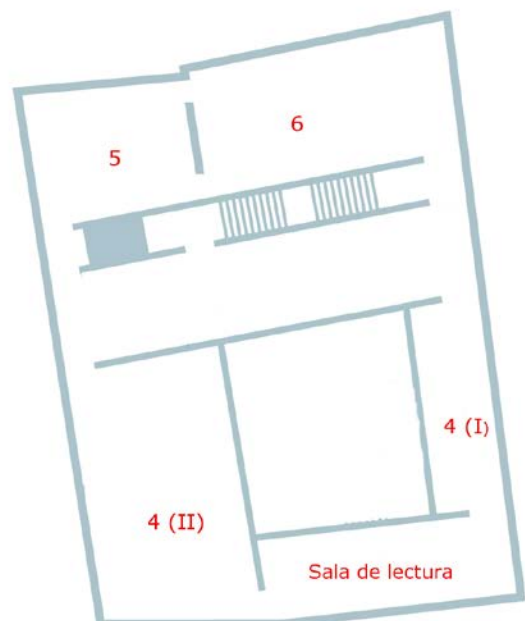
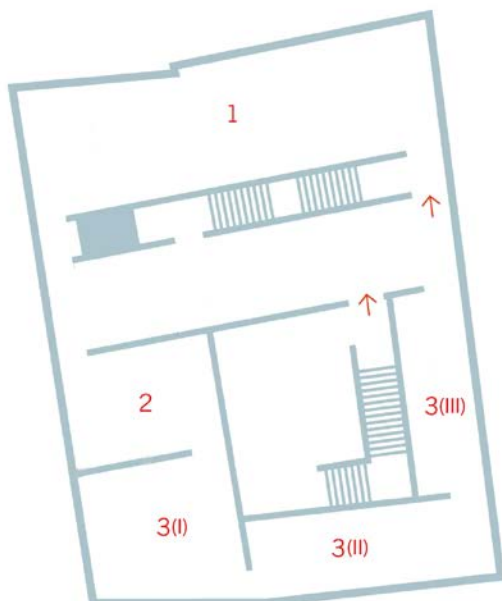
Àmbit 5 Obra última

Àmbit 6 Surrealisme

Planta baixa: sala 0

Primera planta

Segona planta

4. ÀMBITS DE L'EXPOSICIÓ

Àmbit 1

Guernica

La repercussió internacional del *Guernica* (1937) continua sent enorme. Des de principis de la dècada de 1970, el tema humanitari del mural i la seva popularitat han inspirat especialment artistes de fora d'Europa i de fora d'Amèrica del Nord a crear obres que tracten sobre la situació política del seu temps. A l'Índia, M. F. Husain va utilitzar el *Guernica* com a model per al seu cicle del *Mahabharata*, una al·legoria sobre la partició del país i les guerres subsegüents que va realitzar per a la Biennal de São Paulo del 1971. Recentment, l'indi Atul Dodiya s'ha apropiat de la iconografia del *Guernica* per reflexionar sobre la continuació de la violència a *Lamentació*, un quadre commemoratiu del cinquantè aniversari de la independència de l'Índia. Faith Ringgold aborda les qüestions de la violència cubana i les relacions racials als EUA durant la dècada de 1960 a través del precedent del *Guernica*.

Ibrahim el-Salahi, *L'inevitable*, 1984-1985, Tinta xinesa sobre nou panells de cartolina Bristol, 211,5 x 238 cm, Herbert F. Johnson Museum of Art, Cornell University. Adquirit a través d'African Acquisition Fund, un fons d'adquisicions constituït a partir de l'intercanvi de donacions de William W. Brill i esposa i altres donants. Cortesia Herbert F. Johnson Museum of Art, Cornell University © Ibrahim el-Salahi, VEGAP, Barcelona, 2014.

El *Guernica* també ha sigut una font d'inspiració cabdal per a artistes africans i de l'Orient Mitjà, com és el cas de l'iraquià Dia Al-Azzawi, que tracta la causa palestina a *No se'ns veu però som cadàvers*, o d'Ibrahim el-Salahi, que amb *L'inevitable* confronta la repressió política i l'alliberament del seu Sudan natal.

Entre els artistes europeus, la polonesa Goshka Macuga i l'holandesa Rineke Dijkstra analitzen el llegat del *Guernica* i la qüestió de si els artistes del segle XXI poden impulsar encara el canvi social.

Àmbit 2

Cubisme

Encara que el cubisme va néixer fa més d'un segle, el seu caràcter conceptual i l'extraordinària varietat dels seus sistemes de representació continua inspirant els artistes. L'argentí Guillermo Kuitca i el nord-americà George Condo analitzen el llegat del cubisme recorrent a la geometrització i a la superposició de plans del cubisme analític en combinació amb la pintura de grans dimensions pròpia de finals del segle XX i principis del segle XXI.

Guillermo Kuitca, *Sense títol*, 2007-2008, Oli sobre tela; 195 x 381 cm, Friedrich Christian Flick Collection, Cortesia Friedrich Christian Flick Collection. Reproducció fotogràfica, Peter Schälchli, Zurich.

Per plasmar la realitat del segle XXI, tots dos barregen aquestes referències historicoartístiques amb iconografia procedent dels llibres de còmics i amb altres elements de la cultura popular contemporània.

El xinès Zhang Hongtu fa servir la introducció de paraules i xifres en les seves composicions pictòriques per reflexionar sobre esdeveniments contemporanis. En l'obra *Niu d'ocell* utilitza els plans fragmentats del cubisme per desconstruir l'estadi dels Jocs Olímpics de Pequín del 2008 i denunciar el tracte rebut pel Tibet per mitjà de referències verbals a aquest país i als drets humans. L'irlandès Sean Scully indaga en la reconstrucció cubista de la figura humana en un procés pictòric espontani que desemboca en l'abstracció.

Àmbit 3

Les Demoiselles d'Avignon

Sala I

Les Demoiselles d'Avignon (1907) continua sent objecte d'atenció principal per als artistes que analitzen dos dels aspectes més importants de l'art contemporani: la qüestió de com es judica l'originalitat en l'art modern occidental, i les complexes qüestions sobre les relacions multiculturals en el món actual.

El turc Bedri Baykam aprofundeix en la relació entre les tradicions d'Europa i del Pròxim Orient, mentre que el brasiler Vik Muniz planteja qüestions relatives a "l'obra mestra" representant només el revers del cèlebre quadre de Picasso. Per la seva banda, el nord-americà Fred Wilson interpel·la directament els criteris de creativitat i preeminència cultural que han convertit les *Demoiselles* en un paradigma de l'art del segle xx.

Bedri Baykam, *L'harem d'Avinyó té cent anys (1)*, 2007, Impressió lenticular Print 4-D. Edició de 3 + 1. Prova d'artista; 158 x 121 cm, Cortesia de l'artista. Foto: Cortesia Bedri Baykam.

Fred Wilson, *Picasso/Les regles de qui?*, 1991, Fotografia, màscara, vídeo; 241,3 x 196,9 x 17,8 cm, Matthew & Iris Strauss Family Foundation, Rancho Santa Fe, Califòrnia.

Sala II

Entre la gran diversitat d'artistes africans, el sud-africà Gavin Jantjes ha creat una de les reflexions més complexes sobre les *Demoiselles* plasmant la seva visió tant de les idees europees sobre les cultures africanes com dels punts de vista africans sobre l'art europeu. Romuald Hazoumè, de Benín, incorpora a aquestes reflexions les màscares africanes que tanta influència van tenir sobre els artistes europeus. L'australià David Boyd amplia aquest ventall geogràfic incloent-hi l'ús que Picasso va fer de l'art dels avantpassats aborígens de Boyd a Oceania.

Sala III

L'àmplia resposta dels artistes africans a l'ús que Picasso fa de l'art de les cultures no occidentals és primordial en aquesta exposició. Aquest element s'analitza a través de l'obra pionera del congolès Chéri Samba, que amb el seu tríptic reflexiona de forma explícita sobre la posició dels artistes africans en el món contemporani. La obra de Calixte Dakpogan (Benín) aborda temes sobre la història i la mortalitat a través de la reutilització d'objectes reciclats així com pels títols que els hi otorga, criticant en el procés la manera en què es relaciona Occident amb Àfrica.

Chéri Samba, «*Quel avenir pour notre art?*», 1997, Acrílic i material brillant sobre tela; 130 x 195 cm, CAAC - The Pigozzi Collection, Ginebra © Chéri Samba. Cortesia CAAC –The Pigozzi Collection, Ginebra.

Àmbit 4

Època blava i època rosa

Sala I

En els primers lustres del segle XXI, més d'un segle després que Picasso pintés els seus quadres de l'època blava i l'època rosa, alguns artistes han convertit aquestes obres en el centre d'algunes de les indagacions més rigoroses en la realitat contemporània. A diferència dels crítics que a vegades han blasmat les obres d'aquesta època pel seu sentimentalisme i la seva bellesa formal, aquests artistes, com Constanza Piaggio & RES, són sensibles al contrast colpidor entre la delicadesa d'expressió de Picasso i la temàtica de treballadors pobres i desemparats, paradigma de les desigualtats econòmiques del nostre temps.

El brasiler Vik Muniz recorre a la lúgubre pintura de l'època blava picassiana *La planxadora* (1904) per donar a conèixer les condicions de vida dels drapaires que regiren les escombraries dels grans abocadors de Rio.

Sala II

Fent-se seves les reflexions que Picasso va fer a través de personatges histriònics com els saltimbanquis i els arlequins sobre la problemàtica relació dels artistes amb la societat, alguns artistes analitzen la situació actual de l'artista en la nostra societat de fama mediàtica i esperit comercial. L'holandès Folkert de Jong utilitza productes derivats del petroli per fabricar figures que recorden els llangorosos artistes de circ de Picasso amb l'objectiu d'analitzar la posició de l'artista en la societat contemporània i les actuals amenaces que planen sobre el medi ambient. La nord-americana Rachel Harrison juxtaposa figures picassianes amb la difunta cantant i compositora Amy Winehouse en una reflexió sobre la naturalesa de l'experiència artística.

Rachel Harrison, *Sops for Cerberus*, 2008, Fusta, poliestirè, ciment, acrílic, pastanagues falses, projectador, altaveus, reproductor de DVD, tècnica mixta aplicada sobre impressió d'injecció de tinta, vídeo de *Vanity Fare*, 15:51 minuts, (2007); 156 x 169 x 79 cm, Allison i Warren Kanders. Foto: Jason Mandella.

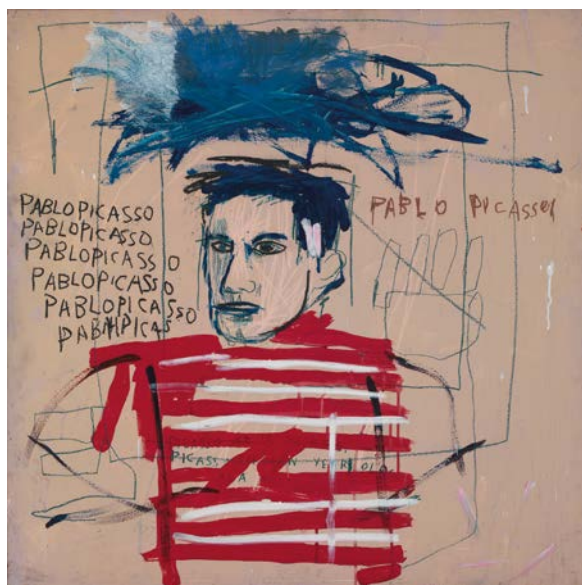
Àmbit 5

Obra última

Durant les últimes dècades de la vida de Picasso, la seva fama i l'èxit comercial de la seva obra van suscitar dubtes sobre els seus mèrits artístics. La seva reputació com a artista capdavanter del segle XX va esdevenir motiu de controvèrsia, i les seves creacions més recents van ser titllades de producte d'un artista massa vell i xacrós per dominar el seu ofici o judicar la qualitat de la seva pròpia obra. D'altra banda, la pintura semblava haver perdut importància en l'art contemporani, en benefici d'uns procediments conceptuals o basats en la *performance* que guanyaven protagonisme.

L'italià Maurizio Cattelan va reflexionar sobre aquesta imatge de Picasso com a artista conegut més per la seva celebritat que per la seva obra artística creant un capgròs de Picasso vell, un fals Picasso que Cattelan va fer aparèixer en indrets tan diversos com sales de museu, voreres de carrer i sessions fotogràfiques.

Durant les quatre dècades posteriors a la mort de Picasso, però, l'excelsionat llibertat de la seva tècnica tardana i la seva agosarada representació de la vellesa han fet que la seva obra última hagi rebut un reconeixement general. L'obra última de Picasso s'ha convertit en font d'inspiració per a joves artistes com Jean-Michel Basquiat, que han impulsat el ressorgiment de la pintura durant aquestes últimes dècades i han vist l'estil tardà de Picasso com un precedent en la combinació de les tècniques pictòriques tradicionals amb els traços grollers del grafiti.

Jean-Michel Basquiat, *Sense títol (Pablo Picasso)*, 1984, Oli, barra d'oli i acrílic sobre metall, 90,5 x 90,5 cm, Col·lecció particular, Itàlia © 2013-2014 Antonio Maniscalco, Milà © The estate of Jean-Michel Basquiat / VEGAP, Barcelona, 2014.

Àmbit 6

Surrealisme

La incursió que Picasso va fer en el surrealisme durant les dècades de 1920 i 1930 ha estimulat una àmplia varietat d'artistes a indagar en les representacions de la sexualitat i la creativitat com a processos desinhibits i constantment canviants. Aquestes respostes van des de la de l'ivorià Frédéric Bruly Bouabré, que amb la seva extensa col·lecció de variacions sobre la figura humana estudia les possibilitats il·limitades de la imaginació, fins a la del japonès Tanadori Yokoo, la fascinació del qual pels salts d'aigua constitueix un reflex de la seva concepció de l'art com una força transformadora colpidora.

Els nord-americans Carroll Dunham i Jasper Johns reflexionen sobre la interacció entre espontaneïtat i planificació en el procés creatiu. L'australià Hany Armanious capgira els termes tractant objectes quotidians amb la mateixa veneració que es té per les obres d'art.

Elaine Reichek, també dels Estats Units, representa el minotaure, símbol picassà de la creativitat i la sexualitat apassionades, en forma de brodat minuciós, mentre que l'indi Atul Dodiya s'apropia de l'obra de Picasso *Retrat de Jaume Sabartés amb gorgera* (1939)-col·lecció del Museu, exposat a la sala B1- per representar-se a si mateix com a déu de la imaginació i la consciència en el relat hindú de la creació del cosmos.

Atul Dodiya, *Els raïms verds*, 1997, Oli i acrílic sobre tela; 175,3 x 121,9 cm, Czaee i Suketu Shah Collection. Cortesia Atul Dodiya.

5. ACTIVITATS

- **Taula rodona amb la participació dels artistes Bedri Baykam, Atul Dodiya, Ibrahim El-Salahi, Zhang Hongtu i Constanza Piaggio, i del comissari de l'exposició, Michael FitzGerald**

Dijous 6 de març del 2014, a les 19.00 hores

Aquesta taula rodona ens permetrà aprofundir en els plantejaments de l'exposició "Post-Picasso: Reaccions contemporànies", en un debat obert amb el seu comissari Michael FitzGerald i diversos artistes que hi participen, que ens parlaran de la seva obra i com es vincula amb la de Picasso.

Lloc: Sala d'actes del Museu Picasso, entrada per Pl. Sabartés, 1

Preu: Entrada lliure

Hi haurà servei de traducció simultània anglès-català/castellà

- **"Tu crees, ell crea, nosaltres creem..."
Taller familiar**

Dissabtes 8, 15, 22, 29 de març i 5 i 12 d'abril
A les 17h

Taller familiar on, després de la visita a l'exposició temporal, tots els membres de la família participaran en la creació de la seva escultura, on podran incorporar allò que els ha agradat de l'exposició.

Lloc: accés per la porta del carrer Montcada 23

Preu: 3,50€. Places limitades

Amb reserva prèvia:

museupicasso_reserves@bcn.cat

- **Post–Picasso vist per...**

Convidem a diverses veus de l'art contemporani a compartir l'exposició amb nosaltres i parlar-nos de les seves obres preferides i el perquè. Una forma d'aprendre més sobre l'exposició temporal, i de veure-la a través d'uns ulls experts.

Vist per... el crític d'art David G. Torres

22 de maig, a les 19h

Vist per... la comissaria Teresa Grandas

12 de juny, a les 19h

Vist per... l'artista contemporani Sean Scully

26 de juny, a les 19h

Lloc: accés per la porta del carrer Montcada 23

Preu: 3,50€ (gratuït per als estudiants).

Places limitades

- **Visites guiades a l'exposició**

Dissabtes a la tarda

Visita per a públic individual inclosa en el preu de l'entrada a l'exposició. Es recomana reserva prèvia.

- Anglès a les 15:15 h
- Castellà a les 16:30 h
- Català a les 17:45 h

Més informació i reserves: 932 562 000/022,
museupicasso_reserves@bcn.cat

6. ARTISTES INCLOSOS A L'EXPOSICIÓ

Hany Armanious (Ismailia, Egipte, 1962)
Treballa a Sidney, Austràlia

Dia al-Azzawi (Bagdad, Iraq, 1939)
Treballa a Londres, Gran Bretanya

Banksy (Bristol, Gran Bretanya, 1974)
Treballa a Londres, Gran Bretanya

Tina Barney (Nova York, N. Y., EUA, 1945)
Treballa a Watch Hill, R. I., i Nova York,
N. Y., EUA

Georg Baselitz (Deutschbaselitz,
Alemanya, 1938)
Treballa al llac Ammersee, Baviera,
Alemanya, i Imperia, Itàlia

Jean-Michel Basquiat (Nova York, N. Y.,
EUA, 1960-1988)
Treballava a Nova York, N. Y., EUA

Bedri Baykam (Ankara, Turquia, 1957)
Treballa a Istanbul, Turquia

Carol Bove (Ginebra, Suïssa, 1971)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Andrea Bowers (Wilmington, Ohio, EUA,
1965)
Treballa a Los Angeles, Calif., EUA

Daniel Boyd (Cairns, Austràlia, 1982)
Treballa a Sydney, Austràlia

Frédéric Bruly Bouabré (Zéprégühé,
Costa d'Ivori, 1923 – Abidjan, Costa d'Ivori,
2014)
Treballava a Abidjan, Costa d'Ivori

Maurizio Cattelan (Pàdua, Itàlia, 1960)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA, i Milà,
Itàlia

George Condo (Concord, N. H., EUA, 1957)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

José Luis Cuevas (Ciutat de Mèxic, 1934)
Treballa a Ciutat de Mèxic

Calixte Dakpogan (Pahou, Benín, 1958)
Treballa a Porto-Novo, Benín

Rineke Dijkstra (Sittard, Holanda, 1959)
Treballa Amsterdam, Holanda

Atul Dodiya (Ghatkopar, Bombai, Índia, 1959)
Treballa a Bombai, Índia

Carroll Dunham (New Haven, Conn., EUA, 1949)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Marisol Escobar (París, França, 1930)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Rachel Harrison (Nova York, N. Y., EUA, 1966)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Romuald Hazoumè (Porto-Novo, Benín, 1962)
Treballa a Porto-Novo, Benín

Maqbool Fida Husain (Pandharpur, Maharashtra, Índia, 1915 – Londres, Gran Bretanya, 2011)
Treballava a Bombai, Índia; Al-Dawha, Qatar, i Londres, Gran Bretanya

Gavin Jantjes (Ciutat del Cap, Sud-àfrica, 1948)
Treballa a Oslo, Noruega

Jasper Johns (Augusta, Ga., EUA, 1930)
Treballa a Sharon, Conn., EUA

Folkert de Jong (Egmond aan Zee, Holanda, 1972)
Treballa a Amsterdam, Holanda

Guillermo Kuitca (Buenos Aires, Argentina, 1961)
Treballa a Buenos Aires, Argentina

Goshka Macuga (Varsòvia, Polònia, 1967)
Treballa a Londres, Gran Bretanya

Armando Mariño (Santiago de Cuba, Cuba, 1968)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Vik Muniz (São Paulo, Brasil, 1961)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA, i São Paulo, Brasil

Constanza Piaggio & RES (Buenos Aires, Argentina, 1982; Córdoba, Argentina, 1957)
Treballen a París, França, i Buenos Aires, Argentina

Elaine Reichek (Nova York, N. Y., EUA, 1943)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Faith Ringgold (Nova York, N. Y., EUA, 1930)
Treballa a Englewood, N. J., EUA

James Rosenquist (Grand Forks, Dak. del N., EUA, 1933)
Treballa a Aripeka, Fla., i Bedford, N. Y., EUA

Ibrahim el-Salahi (Umm Durman, Sudan, 1930)
Treballa a Oxford, Gran Bretanya

Chéri Samba (Kinto M'Vuila, República Democràtica del Congo, 1956)
Treballa a Kinshasa, República Democràtica del Congo, i París, França

Sean Scully (Dublín, Irlanda, 1945)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA, Barcelona, Espanya, i Munic, Alemanya

Andy Warhol (Pittsburgh, Pa., EUA 1928 – Nova York, N. Y., EUA, 1987)
Treballava a Nova York, N. Y., EUA

William Wegman (Holyoke, Mass., EUA, 1943)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Fred Wilson (Nova York, N. Y., EUA, 1954)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

Tadanori Yokoo (Nishiwaki, Hyogo, Japó, 1936)
Treballa a Tòquio, Japó

Zhang Hongtu (Pingliang, Xina, 1943)
Treballa a Nova York, N. Y., EUA

7. LLISTA D'OBRES

Pati Finestres

01. Banksy

Cita de Picasso

2009

Marbre esculpit, fusta reforçada

130 x 100 x 35 cm

Col·lecció Neil Wong

Àmbit 1

Guernica

Sala 0

01. Rineke Dijkstra

Veig una dona que plora (La dona que plora)

2009

3 canals HD vídeo, 12 minuts

Cortesia de l'artista i Marian Goodman

Gallery, Nova York / París

Sala I

01. Maqbool Fida Husain

Projecte Mahabharata Ganga Jamuna (Mahabharata 12)

1971

Oli sobre tela

177,8 x 304,8 cm

The Chester i Davida Herwitz Collection.

Peabody Essex Museum, Salem,

Massachusetts

02. Atul Dodiya

Lamentació

1997

Oli, acrílic i pols de marbre sobre tela

176 x 244 cm

RPG Collection

03. Atul Dodiya

Land's End

2008-2009

Oli, acrílic i pols de marbre sobre tela

228,6 x 152,4 cm

Col·lecció Nitin Bhayana

04. Faith Ringgold

Moriu: Sèrie «El poble nord-americà» núm. 20

1967

Oli sobre tela

182,9 x 365,8 cm

Cortesia ACA Art Galleries, Nova York

05. Ibrahim el-Salahi

L'inevitable

1984-1985

Tinta xinesa sobre nou panells de

cartolina Bristol

211,5 x 238 cm

Herbert F. Johnson Museum of Art, Cornell

University. Adquirit a través d'African

Acquisition Fund, un fons d'adquisicions

constituït a partir de l'intercanvi de

donacions de William W. Brill i esposa

i altres donants

06. Dia al-Azzawi

No se'ns veu però som cadàvers

1983

Vuit aiguaforts i una litografia (carpeta 7/60)

98,5 x 75 cm (cadascun)

Col·lecció Tala al-Azzawi

07. Goshka Macuga

De la naturalesa de la bèstia

2009

Tapís

290 x 560 cm

Cortesia Museum van Hedendaagse

Kunst Antwerpen (M HKA)

08. Zhang Hongtu

Mao, segons Picasso

2012

Tinta i paper d'arròs i *collage* fotogràfic

muntat sobre tela

113 x 87,6 cm

Col·lecció de l'artista

Àmbit 2

Cubisme

01. Sean Scully

Figura amb vestit verd

2005

Oli sobre tela

228 x 183 cm

Museo Nacional Centro de Arte

Reina Sofía, Madrid

02. George Condo

Compressió VI

2011

Acrílic, carbonet i pastel sobre tela

205,7 x 279,4 cm

Col·lecció particular

03. Guillermo Kuitca

Sense títol

2007-2008

Oli sobre tela

195 x 381 cm

Friedrich Christian Flick Collection

04. Guillermo Kuitca

Filosofia per a prínceps II

2009

Oli sobre tela

197 x 165 cm

Cortesia de l'artista i Sperone Westwater,

Nova York

05. Zhang Hongtu

Niu d'ocell, a l'estil cubista

2008

Oli sobre tela

91.4 x 121.9 cm

Col·lecció de l'artista

Àmbit 3

Les Demoiselles d'Avignon

Sala I

01. Fred Wilson

Picasso/Les regles de qui?

1991

Fotografia, màscara, vídeo

241,3 x 196,9 x 17,8 cm

Matthew & Iris Strauss Family

Foundation, Rancho Santa Fe, Califòrnia

25 x 30 x 12 cm

Col·lecció particular

02. Bedri Baykam

L'harem d'Avinyó té cent anys (1)

2007

Impressió lenticular Print 4-D. Edició

de 3 + 1. Prova d'artista

158 x 121 cm

Cortesia de l'artista

08. Daniel Boyd

Sense títol

2012

Oli i cola de conservació sobre tela

137 x 102 cm

Matthew and Necole Reszka Collection

03. Vik Muniz

Verso (Les Demoiselles d'Avignon)

2008

Tècnica mixta

261 x 252 x 39 cm

Cortesia de l'artista i Sikkema Jenkins & Co

09. Gavin Jantjes

Sense títol

1989

Sorra, tissú i acrílic sobre tela

200 x 300 x 3 cm

Arts Council Collection, Southbank

Centre, Londres

Sala II

04. Jean-Michel Basquiat

Sense títol (Tríptic)

1983

Acrílic i barra d'oli sobre tela

243 x 62 cm (cadascun).

Col·lecció Udo i Anette Brandhorst

Sala III

10. Chéri Samba

«Quel avenir pour notre art?»

1997

Acrílic i material brillant sobre tela

(I) 130 x 195 cm

(II) 132 x 203 x 4 cm

(III) 131 x 195 cm

CAAC - The Pigozzi Collection, Ginebra

05. Armando Mariño

L'entrada secreta II

1999

Oli sobre tela

192 x 146,5 cm

Galería Ángel Romero

11. Calixte Dakpogan

La mort a peu dret (Renéixer)

2002

Acer, metall, ceràmica, plàstic, vidre, goma i altres materials trobats

59 x 40 x 29 cm

CAAC - The Pigozzi Collection, Ginebra

06. Romuald Hazoumé

Azé

1999

Plàstic

48 x 21 x 16 cm

Cortesia MAGNIN-A

12. Calixte Dakpogan

Calla

2002

Acer, metall, ceràmica, plàstic, vidre, goma i altres materials trobats

62.5 x 69 x 23 cm

CAAC - The Pigozzi Collection, Ginebra

07. Romuald Hazoumé

Bembe

2012

Plàstic

13. Daniel Boyd

Sense títol

2012

Oli i cola de conservació sobre tela

76,5 x 61,5 cm

Col·lecció particular, Austràlia

Àmbit 4

Època blava i època rosa

Sala I

01. Tina Barney

La recepció

1985

Fotografia

120 x 150 cm

Cortesia de l'artista i Janet Borden, Inc.

02. Constanza Piaggio & RES

Noia blava (Sèrie Conatus)

2006

C-Print

159 x 127 cm

Constanza Piaggio & RES

03. Constanza Piaggio & RES

Androgin (Sèrie Conatus)

2006

C-Print

162 x 127 cm

Constanza Piaggio & RES

04. Vik Muniz

Verso (La planxadora)

2008

Tècnica mixta

147 x 103,5 x 30,5 cm

Cortesia de l'artista i Sikkema Jenkins & Co

05. Vik Muniz

La planxadora (Isis)

(Sèrie *Imatges d'escombraries*)

2008

Digital C-Print

253,74 x 180,34 cm

Burger Collection, Hong Kong

06. William Wegman

Artistes incloent-m'hi jo

2012

Oli i postals sobre tauler de fusta

121,9 x 183 cm

Col·lecció Angela Westwater i David

Meitus. Cortesia Sperone Westwater

Sala II

07. Rachel Harrison

Sense títol

2011

Llapis de colors sobre paper

56,8 x 70,8 x 3,8 cm

Jennifer i David Stockman

08. Rachel Harrison

Sense títol

2011

Llapis de colors sobre paper

56,8 x 70,8 x 3,8 cm

Michel Moortgat

09. Folkert de Jong

Cercle de confiança. Escena 4; (L'aprenent;

Cercle de confiança II; El tocador de banjo;

Secret de família; Maria vermella; «Laura»

Fe, Esperança i Caritat)

2007

Poliestirè, espuma de poliuretà i pigment

1,5 m (cadascuna)

400 x 250 x 180 cm (grup d'escultures)

Col·lecció Martin Z. Margulies, Miami

10. Jasper Johns

Bushbaby

2004

Impressió *intaglio*, 10 colors (tiratge de 55)

109,2 x 76,2 cm

Col·lecció de l'artista

11. Jasper Johns

Bushbaby

2005

Tinta sobre paper

86,4 x 66,35 cm

Col·lecció de l'artista

12. Jasper Johns

Bushbaby

2005

Aquarel·la, llapis grafit i *collage*

sobre paper

98,74 x 69,85 cm

Col·lecció de l'artista

13. Carol Bove

Arlequí

2011

Metacrilat i malla de metall

243,8 x 121,9 x 121,9 cm

Col·lecció Museum of Contemporary Art

Chicago. donació de Mary i Earle Ludgin

per intercanvi

14. Rachel Harrison

Sops for Cerberus

2008

Fusta, poliestirè, ciment, acrílic,
pastanagues falses, projector, altaveus,
reproductor de DVD, tècnica mixta aplicada
sobre impressió d'injecció de tinta, vídeo de
Vanity Fare, 15:51 minuts (2007)

156 x 169 x 79 cm

Allison i Warren Kanders

Àmbit 5

Obra última

01. Maurizio Cattelan

Sense títol

1998

Cara impresa en paper *cibachrome*

182,9 x 228,6 cm

Cortesia Maurizio Cattelan i Fundación
Almine y Bernard Ruiz-Picasso para el Arte

02. José Luis Cuevas

*Homenatge a Picasso: Les autèntiques
dames d'Avinyó*

1973

Ploma, tinta, aiguada sobre paper

134,6 x 101,6 cm

OAS | Art Museum of the Americas
Collection

03. Marisol Escobar

Picasso

1977

Bronze

134,6 x 73,7 x 73,7 cm

Col·lecció Família Apostolatos

04. Andy Warhol

Cap (segons Picasso)

1985

Polímer sintètic sobre tela

127 x 127 cm

Galerie Thaddeus Ropac, París-Salzburg

05. Jean-Michel Basquiat

Sense títol (Pablo Picasso)

1984

Oli, barra d'oli i acrílic sobre metall

90,5 x 90,5 cm

Col·lecció particular, Itàlia

Àmbit 6

Surrealisme

01. Tadanori Yokoo

La neteja de l'art

1990

Oli sobre tela

162 x 130 cm

Museu d'Art Modern de Tokushima

02. Georg Baselitz

Urnes cineràries

1988-1989

Oli, tremp i contraplacat tallat

252 x 188 cm

Col·lecció particular

03. Carroll Dunham

Forma blava

1988

Tècnica mixta sobre cartó de cotó

152,4 x 304,8 cm

Cortesia Lehmann-Art Ltd. i Rashel-Art Ltd.

04. Jasper Johns

Sense títol

1990

Oli sobre tela

80 x 104 cm

Col·lecció de l'artista

05. Frédéric Bruly Bouabré

La sexualitat divina

2002

Llapis de colors i bolígraf sobre cartró

35 x 25 cm

CAAC - The Pigozzi Collection, Ginebra

Selecció d'obres:

«*L'objet préféré des homes*»

«*L'objet préféré des femmes*»

«*Le souhait d'un fiancé: Je désire que ma fiancée ait plus de grosse fesse que toutes les autres femmes!*»

«*Les canons de beauté que présente le cou: le cou pare ou le couchiromancié et la beauté du ventre appelée (OA) symbolisant la lumière*»

06. Frédéric Bruly Bouabré

L'art de l'atzar

2002

Llapis de colors i bolígraf sobre cartró;

19 x 12 cm

CAAC - The Pigozzi Collection, Ginebra

Selecció d'obres:

«*Jus de colas versé sur du papier figure un fils porté par son père...*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure une pharaonne de beauté*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure des navigateurs marins*»

«*Jus de colas versé sur du papier révèle: l'Étoile de David*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure ce que voyant*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure un lion mangeant une viande*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure ce que voyant*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure une femme agenouée*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure*

un homme portant une torche»

«*Jus de colas versé sur du papier figure un "divin" parleur*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure cet homme sur une girafe*»

«*Jus de colas versé sur du papier figure un homme mystique*»

07. James Rosenquist

El meteorit cau sobre el llit de Picasso

1996-1999

Oli i sorra sobre tela, amb fusta cremada, pinzell amb pintura seca i fusta tallada trobada

254 x 238 cm

Cortesia Acquavella Galleries

08. Andrea Bowers

Poesia política – Gagosian reciclada

2011

Llapis sobre targeta d'invitació

25,4 x 20,32 cm

Cortesia de l'artista i Susanne Vielmetter. Los Angeles Projects

09. Elaine Reichek

El fil d'Ariadna. Si tots els camins

2008

Brodad a mà sobre tela

112 x 93 cm

Col·lecció particular. Cortesia Shoshana Wayne Gallery, Los Angeles, Califòrnia

10. Atul Dodiya

Els raïms verds

1997

Oli i acrílic sobre tela

175,3 x 121,9 cm

Czaee i Suketu Shah Collection

11. Hany Armanious

Efígie d'una efígie amb miratge

2010

Resina de poliuretà pigmentada, altres materials i estany

132 x 104,8 x 83,8 cm

The Michael Buxton Collection

